

VECKOBLADET

2002 28:e årg.

Utkommer fredagar

2001 27:e årg.

Fredag 1 februari

3

Kurdiska kultur-föreningen i Lund tar avstånd från Kamaran Shwans reaktionära åsikter. Minnesstund för Fadime på lördag i Lund

Kurdiska kulturföreningen tar avstånd från det s.k. hedersmordet på Fadime Sahindal. Föreningens representanter Dagabh Sarkawt och Ibrahim Kakahama kommenterar på VB:s redaktion den senaste tidens händelser.

Mordet är en tragedi

för alla inblandade. Den kurdiska föreningen understryker att "hedersmord" inte är typiskt för det kurdiska folket. Sådana begrepp har inte ingått i kurdisk kultur tidigare. De överfördes av det muslimska, patriarkaliska samhället. Handlingar som dessa mot kurdiska och andra kvinnor fördöms både av Kurdiska riksförbundet och den lokala föreningen i Lund.

Sydsvenskan ger röst

åt en kurd, vars uttalanden fördöms såväl av riksförbundet som av Sarkawt och Kakahama. Den 25 januari publicerades en intervju med Kamaran Shwan från Malmö. Där försöker han lägga skuld också på den mördade Fadime. Lunda-föreningens representanter klargör att Kamaran inte är representativ för kurderna i Sverige.

Manifestation i morgon

Lördag 2 februari arrangerar Kurdiska kulturföreningen i Lund en manifestation för Fadime Sahindal. Enligt kurdisk sed ska man hålla en minneshögtid 40 dagar efter ett dödsfall. I detta fall ville man i stället snabbt markera mot mordet.

Högtiden äger rum på Stortorget kl. 13-14.

Kom ta med dig ljus! Visa din avsky för kvinnoförtryck och våld.

Årsmötet ajournerar sig?

Vänsterpartiet i Lund genomför under lördagen sitt årsmöte.

Enligt en välplacerad källa planerar man att ajournera årsmötet för att delta i manifestationen.

Lunds framtid: tätt och högt?

Nu har vågen "tæt of lavt" kommit till Lund, skrev för tjugo år sen Birgit Krantz i årsboken Lund sett från väster. Hon gjorde det apropå för-snobbningen (på engelska *gentrifying*) av stadsdelen Nöden. Ett sent exempel på samma tendens är Annehem med dess pastellfärgade villor på minitomter.

Men moderna växlar, så ock inom stadsbyggandet. Nyss utställdes på Konsthallen ett elevarbete från Arkitektursektionen (av Martin Svansjö) där en mängd tiotvånings bostadshus hade placerats ut i området omedelbart väster om järnvägsstationen. De flesta elevarbeten vederfars inte den äran, men detta gjorde det och blev dessutom ordentligt uppmärksammat. Det säger något om tankarna i tiden.

Slarvigt, men ...

Det konkreta förslaget är inte så mycket att säga om. Jag tycker det var slarvigt ritat och slarvigt tänkt, även om själva de smala husen var intressanta. Men detta är tydligen visionen hos kommande generation av arkitekter, vilket bekräftar av en motsvarande, större utställning av KTH-elever i Skeppsholmskyrkan nyligen.

Sättet att bygga ut Lund, om nu Lund alls skulle byggas ut, var länge en av de stora debattfrågorna på vänsterpartiets medlemsmöten. Så småningom segrade förtättningslinjen och den kom till klart uttryck i vårt senaste valprogram. Ett huvudargument för att förtäta var att man i så

fall kunde spara 10+jord, det vill säga den högklassiga åkermarken som omger Lund.

När jag skriver detta inser jag hur tiden har gått. För när hörde ni uttrycket "den goda jorden" senast? Jag misstänker att det var längesen. De klassiska miljöfrågorna har i hög grad försvunnit från debatten, och ett parallellt fenomen är naturligtvis miljöpartiets usla opinionssiffror.

Nya motiv

När de unga arkitekterna vill förtäta är i stället de viktigaste motiven estetiska, rationalistiska och sociala. De har återupptäckt det traditionella europeiska (stor)stadslivet och inser att det förutsätter täthet. De inser att massibismen är en huvudkraft bakom utglesningen, och Svansjö fyller mycket riktigt p-platserna i Klosterhagen med hus. I stället vill de återinföra spårvagnar, och i den omtalade utställningen på Färgfabriken i Stockholm korsades den framtida staden av högbanor liksom i de klassiska sovjetiska visionerna från 1920-talet. För dagens stilbildande unga är bilen ute, och det är en smula oroande att att Skånedelegaterna på v-kongressen var så i otakt med de aktuella värderingarna att de röstade för obligatorisk körkursundervisning.

Ska man då bebygga grönområden? Javisst. Många av dagens grönsområden, i Lund och annorstädes, är i praktiken buller- och skyddszoner kring trafikleder, allt sämre skötta när

den kommunala ekonomin försämras. De nuvarande parkerna på inre Väster fungerade kanske en gång som välbehövliga avlastningsytor för barnrika familjer i smålägenheter. Nu bebos de flesta såna lägenheter av singlar, och de går bara ut i parken när jocken behöver skita. Detta gäller (tyvärr) även Folkparken. Så bygg! Det är grönområdenas kvalitet som räknas, inte mängden. Stadsparken har god kvalitet, dit kommer folk.

Nya Klostergården

Ett intressant exempel på den nya mentaliteten är Klostergården. Vid tidigare utbyggnadsförslag brukade byalaget protestera och påpeka att stadsdelen minsann hade mindre grönyta per invånare än Norra Fäladen. Idag välkomnar bylaget ny bebyggelse (om än inte alla exploateringsplaner för Sankt Larsområdet) i insikt om att större underlag kan rädda servicen i centrumanläggningen, men förhoppningsvis också för att man unnar fler att bo i ett så fint och relativt centrumnära läge.

Förtätning alltså. Men även högre hus? Jag menar inte att Lund behöver härma Kuala Lumpur eller World Trade Center eller Hyllie, men se på höghusen vid Tunaparken! Är de inte ett fint inslag i stadsbebyggelsen? Nog kan vi unna Väster några motsvarande, trots bristerna i Svansjöes förslag.

Gunnar Sandin

Ulf Nymarks brev till Tekniska nämnden i Lund:

Ökad trafiksäkerhet i rondeller

I Lund har under senare år byggts ett antal rondeller. Cirkulationsplatsernas uppgift är, som vi uppfattat det, att underlätta framkomlighet och åstadkomma en smidig fördelning av motortrafiken. Trafiksäkerhetsforskningen pekar dessutom ganska entydigt på att rondeller åstadkommer en lugnare trafikrytm och att de är säkrare än trafikljus. I varje fall för motorfordon.

Hur det är med ökad säkerhet och smidighet för andra trafikanter – t.ex. cyklister och gångtrafikanter (i synnerhet synskadade gående) – är mera tveksamt. Om olyckor och dito risker för dessa trafikanter har ökat i cirkulationsplatser (jämfört med andra typer av utformning/anordningar i gatukorsningar) har inte studerats i Lund, eller i varje fall inte redovisats för nämnden och för allmänheten. Klart är dock att både synskadade och cyklister upplever en ökad olycksrisk i rondeller.

Vänsterpartiet menar därför att säkerheten för såväl gående synskadade och övriga gångtrafikanter, som cyklister i rondellerna måste höjas. (I

synnerhet har cirkulationsplatsen vid Kung Oscars Väg/Kävlingevägen ofta framhållits som farlig, men flera andra rondeller har nämnts i debatten).

VB har bett om en kommentar från Ola Haging, som för ett par år sen skrev en avhandling just om minirondeller. Ola säger:

– Genrellt har rondeller större trafiksäkerhet än andra arrangemang. Det visar statistiken. Det gäller särskilt rondeller med en fil och liten radie, där bilarna tvingas sakta in. Med

forts på sista sidan

EI

å andra sidan... Bojkotta

Israel!

Vi kom från Skurup, Malmö, Landskrona, Kävlinge och Lund till Gustav Adolfs torg i Helsingborg. Där mötte vi av fler partikamrater, ung vänstrare, vänsteraktivister och palestinska aktivister. Målet var Idrottens Hus. Lite efter klockan ett på lördags-eftermiddagen avgick demonstrationståget. Det var ett blött och blåsig höstrusk men vi höll oss varma med hjälp av slagord.

Demonstrationsledningen hade redan före avmarsch manat till lugn, inga provokatörer skulle få oss att bryta leden. När vi efter c 40 minuter promenad genom Helsingborgs centrum nådde målet – Idrottens Hus – där Israel skulle spela handboll mot Ryssland var flera av oss heta av allt skrikande. Vi uppskattade antalet demonstranter till någonstans mellan 750 och 1000 – men det är en gissning.

Demonstrationen var ett inslag i Palestinagruppernas kampanj - Bojkotta Israel

Så här skriver dom om sin kampanj:
Du kan göra en insats för att protestera mot Israels brott mot folkrätten genom att:

Inte dricka israeliskt vin
Köpa frukt från andra länder
Inte turista i Israel

Israel bör bojkottas därför att Dom bryter mot FN:s stadgar, mot konventionerna om de mänskliga rättigheterna och mot Fjärde Genèvekonventionen Dom ignorerar FN:s resolutioner Dom har och vidareutvecklar massförstörelsevapen Dom har en krigsförbrytarregering. Vill du veta mer kan du titta på följande hemsida: <http://www.palestinagrupperna.a.se/bojkotta%20israel.htm>

ANDERS NEERGAARD
styrelseledamot i V Lund

Bojkotta Israel!

Lidforss igen

Jag skrev i VB om lundaikonen Bengt Lidforss i höstas sedan Göran Hägg hade varit i Lund och talat om honom som essäist och stilist, ett ämne som Hägg en gång behandlade i sin doktorsavhandling.

I lördags var det dags igen för ett akademiskt evenemang kring Lidforss, en disputation om Lidforss som litteraturkritiker. Författare till den 547 sidor tjocka avhandlingen var Lennart Leopold och titeln är "Skönhetsdyrkare och socialdemokrat". Tanken är förstås att det skall ligga någon sorts motsättning mellan de båda begreppen. Lidforss var växtfysiologen som skrev populärvetenskap, allmän journalistik om tidsanda och politik i Tyskland och Sverige och därutöver litteraturkritik, särskilt lyrik. Han hade en oerhörd bredd i sitt kunnande och var en sammansatt natur med åsikter och levnadssätt som skrämde slag på kungar, biskopar och universitetsrektorer. Han förekommer mer eller mindre förkladd i ett dussintal romaner, och ännu fler memoarer och minnesböcker.

Tillfälligheter gjorde att jag faktiskt var och lyssnade på förra gången Lidforss behandlades på en litteraturvetenskaplig disputation i Lund, Erik Vendelfelt 1962 med "Den unge Bengt Lidforss". Den väckte mitt intresse och resulterade i en raid på antikvariaten i Malmö och Lund som gav mig en hyllmeter. Själva avhandlingen var som titeln anger inte särskilt fullständig och det var först med Nils Beyers "Bengt Lidforss, en lev-

nadsteckning" som det kom en mera täckande biografi. Beyer, journalist och också han gammal lundaradikal, skrev boken utanför det akademiska systemet. Det är en levande och läs-värd bok som har stått sig väl.

Men det är alltså Beyer som Leopold polemiserar mot och vad det handlar om är just den förmodade motsättningen mellan Lidforss estetiska hållning som var avancerad - han var den som introducerade Vilhelm Ekelund - och hans politiska hållning som kan kallas socialistisk och demokratisk. Beyer tycks mena att Lidforss i sin litteraturkritik frikopplade sig från sin socialistiska övertygelse. Leopold visar, kort uttryckt, att hans gärning hänger ihop. Han gör det med intressanta metoder, framför allt då med (den nyss avlidne) Bourdieus fältteori. Den passar alldeles utmärkt för analys av en så bred verksamhet, måste man säga.

Jag vill bara tillägga att det verkliga inte är så enkelt att en socialistisk hållning måste skära sig mot avancerad estetik. Där är jag häpen över författarens brist på internationella referenser, säg till Adorno eller Eisler. Hanns Eisler, en av Arnold Schönbergs främsta elever skrev om konstmusik för massorna och komponerade på 1930-talet musikaliskt kvalificerad kampmusik som sjöngs av miljoner människor. Socialistisk konst behöver inte betyda socialrealism, det trodde jag var klart.

Hur som helst, det här är en utmärkt avhandling som jag ännu bara hunnit

läsa brottstycken ur och ett bra komplement till Beyer. Inte minst finns här den första förteckning jag har sett över Lidforss tidningsartiklar (mest Arbetet) med 788 nummer!

Men respondenten sa en sak som stötte mig: att när han ca 1970 kom till Lund så var Lidforss praktiskt taget okänd: "Han fanns inte". Det är nonsens så klart. Just denna generation läste verkligen mycket, gick tillbaka till källorna, antingen det var Lenin eller Lidforss. Många av oss hade pratat med Ernst Wigforss under halva 60-talet, en person som hade många egna minnen av Lidforss och hans krets. Alsterdal-Sandells pocketvolym fanns tillgänglig etc. Lidforss fanns och finns och det är bara att hoppas att nya generationer fortsätter att upptäcka och läsa honom.

STEN H.

Åt vänster eller

åt höger

det är frågan....?

Anders Neergaard försvarar skånedlegationen mot Karin "ingen delegation som har fått

Karin Svensson-Smith (KSS), vår riksdagsledamot från Lund, har flitigt figurerat i Veckobladet under november, december och januari. Fyra texter i form av två artiklar, ett debattsvar och en intervju har hunnits med. I samtliga fall har hennes krior å ena sidan varit, förmaningar, kritik och förlöjliganden av partimedlemmar, å andra sidan ett framhåvande av hennes politiska position som den enda rätta vägen. Ingen ödmjukhet här inte och mycket lite reflektion.

Med de följande raderna vill jag kommentera KSS:s iver att ingå i regeringen efter valet, hennes förmaningar och förlöjliganden av partikamrater, samt hennes upprepade sakfel alternativt förvanskningar kring Skånedlegationen och partikongressen.

I något som ligger ljusår borta från kongressens diskussion om formerna för regeringsmedverkan markerar KSS redan nu att det inte finns mycket som kan stoppa henne från att driva frågan om en plats i en socialdemokratisk regering. KSS skriver: "Den ökande klyftan som kännetecknar utrikespolitiken sedan 11/9 överskuggar ännu inte de inrikespolitiska framgångarna. Jag delar inte Lars Ohlys uppfattning. Skillnaden mellan s och v gör samarbete mer och inte mindre angeläget." Vad Lars Ohly tillsammans med Gudrun Schyman har sagt är att regeringsmedverkan förutsätter kursändring i regeringens utrikes-/säkerhetspolitik. Jag är stolt över en partiledare som så tydligt markerat mot den alltmera USA-styrda svenska utrikespolitiken. Gudrun Schyman har kallats terrorist och samstämmigt fördömts av borgerligheten och Göran Persson. Såväl en fd socialdemokratisk utrikesminister som kabinettsskreterare har visat hur Göran Persson lämnat traditionell socialdemokratisk utrikespolitik för att ställa in sig i hyll-

ningskören för USA:s nya världsordning. En regering som bedriver den här politiken har KSS inget emot att medverka i. Det hade en samstämmig kongress.

Långt före partikongressen försöker KSS skapa en olustig stämning genom att hävda att de som kritiserar partistyrrelsen eller riksdagsgrupp egentligen vill "sätta dit" dem. De som inte stödjer Karin Svensson Smiths "framåtsyftande och konkret präglade" politik är "ideologiskt återblickande". Istället för att diskutera politik brännmärks vi som i vissa sammanhang tycker annorlunda en KSS antingen som ideologiskt renläriga eller okunniga och oerfarna kamrater. Ett konkret exempel är hur KSS delar upp Skånedlegationen i de manipulerade (VB 1) "Delegationsledningen genomdrev alltså sin linje effektivt, och det underlättades naturligtvis av att flera av Skåneombuden var så färska." Ett sådant yttrande är dels fel i sak dels arrogant och kränkande mot

Skånedlegationens agerande på kongressen.

Jag välkomnar den debatt som förs om kongressen. Det är först när vi klarar av att reda ut vad vi är ense om och vad vi inte är ense om som vi kan diskutera på ett bra sätt. Gunnar Sandins intervju med mig har förenlett ombuden Ruzica, Rebecca och Johanna att skriva en kritisk artikel.

Intervjun är präglad både av den som frågor och av den som svarar. Gunnar har gjort ett urval utifrån de svar jag gav på hans frågor. För VBs läsare kan det inte vara en överraskning att formuleringarna blir tillspetsade när Gunnar har ansvar för en text.

Delegationslinje

Av intervjun framgår att jag anser att Skånedlegationen var tämligen-homogen (och då menar jag i sitt agerande på kongressen ? inget annat) och att delegationsledningen drev sin linje effektivt. Däremot har jag aldrig sagt att de unga ombuden styrdes med en järnhand - ett påstående Ruzica m fl tillvitar mig och sedan använder för att motivera sin upprörd argumentation. Till Gunnar sa jag också att delegationsledaren Linda Svensson vid flera tillfällen påpekade att det stod de enskilda ombude fritt att rösta hur de ville även om det fanns delegationsbeslut om en viss linje. Detta valde Gunnar att inte återge. Att flera av ombuden hade svårt att bestämma sig för hur de skulle rösta vet jag eftersom de bad mig och andra om goda råd innan voteringarna.

När jag valde ovanstående beskrivning av Skånedlegationen så var det

dels en jämförelse med hur andra distrikt agerade på kongressen och dels en jämförelse med vad som varit brukligt för Skånes agerande på de sex tidigare partikongressen jag deltagit på. Jag tror inte att ombuden från någon annan delegation så flitigt från talarstolen i Västerås underströk att de företrädde sitt distrikts delegationslinje som skåningarna. Detta kändes märkligt eftersom avsaknad av ett gemensamt delegationsagerande är min minnesbild av hur vi skåningar agerat på kongresser de senaste

årtiondena. Ombuden var förankrade i första hand i sina lokalorganisationer och ett eventuellt distriktsagerande har varit mer undantag än regel.

Nya medlemmar

Ruzica m fl är upprörda över att jag skall ha påstått att de skånska ombuden var färska och undrar om det fanns "andra delegationer som kunde stoltsera med samma bredd och kompetens" och räknar upp att Skånedlegationen innehåll "män, kvinnor, unga, gamla, invandrare, svenskfödda, heterosexuella, homosexuella, akademiker, arbetare". Jag tror i och för sig att många av de andra delegationerna också hade en så bred erfarenhetsbakgrund. Men det jag avsåg var enbart att många av delegaterna från Skåne inte varit med på tidigare kongresser eller varit partimedlemmar tillräckligt länge för att ha erfarenhet av valarbete.

Erfarenheter av politiskt och ideellt arbete i t ex skolstyrelsen, Attack, regionfullmäktige, SEKO-post, hyresgästföreningen är också viktiga när vi fattar beslut om hur vi tillsammans med andra skall agera för att genomföra vår politik.

Öppenhet

I slutet av sin artikel ifrågasätter Ruzica m fl om vi är ett öppet och demokratiskt parti. Jag tänker inte göra någon analys av detta, men min bestämda uppfattning är att utvecklingen i partiet som helhet går åt rätt håll. Ett bevis för detta är att den motion från en skånsk lokalorganisation som ville stänga journalisterna ute från kongressdiskussionerna avlogs. För ett parti som har ambitionen att vinna fler människors förtroende, få många nya medlemmar och öka antalet mandat i parlamentariska församlingar är det självklart att vända sig utåt och föra dialog med andra. Jag har i likhet med många äldre medlemmar varit med om diskriminering p.g.a min partitillhörighet. När partiet var litet och bespottat blev tryggheten inne i partiet desto viktigare. Med speciellt språkbruk, kultur och organisationsformer befästes grupptillhörigheten. Att detta samtidigt var barriärer som hindrade oss från att nå de grupper vi ansåg oss representera blev tydligen med den förändring i partiets arbetssätt som framförallt Gudrun Schyman har drivit och genomfört. Jag tror ingen av oss som var med då vill ha den slutna tiden tillbaka.

Ömsesidig respekt

Det är en styrka att det på partikongressen finns många nya ombud som tillför andra erfarenheter än dem som redan finns i partiet. Nya medlemmar är en förutsättning för utveckling och vitalitet. Jag beklagar djupt om någon känner sig kränkt av det jag har skrivit eller sagt.

Att representera vänsterpartiet i parlamentariska församlingar på olika nivåer ger givetvis också erfarenheter. Ska kongresser och årskonferenser kunna fatta kloka beslut behövs att såväl vi som har en mångårig partierfarenhet som andra med ett tämligen färskt medlemskap möts för att med ömsesidig respekt tillsammans kunna forma den framtida vänsterpolitiken.

Västeråskongressen gav alla oss medlemmar ett gemensamt uppdrag: rättvisa.

Oavsett det gäller kön, klass, etnisk bakgrund eller annan tillhörighet är det denna röda tråd som binder oss samman inom Vänsterpartiet. Hur ska rättvisa och solidaritet kunna tillämpas i den svenska vardagen? Hur väger vi kraven från olika grupperingar i Sverige mot strävan till en internationell solidaritet? Hur ska dagens behov kunna tillgodoses utan att krympa miljöutrymmet för kommande generationer? Förväntningarna på vad vi ska åstadkomma är stora. Låt oss infria dem!

KARIN SVENSSON SMITH

Svensson Smiths angrepp:

igenom så många ändringar av valplattformen"

delegationsledningen, ombuden och den majoritet i distriktet som röstade för ombuden. Hade KSS tagit sig omaklet att fråga några i delegationen så hade hon upptäckt att vad Skånedlegationen tyckte var ett resultat av gemensamma diskussioner med inlägg från i stort sett alla ombuden. Det är väl tveksamt om man kan tänka sig en mer demokratisk förberedelse än det som Skånedlegationen hade. Såväl stadgarna som valplattformen diskuterades bland ombuden under flera timmar helgen innan kongressen. Karin Svensson Smith ger uttryck för en närmast auktoritär syn på hur medlemmar skall förhålla sig till de kloka och erfarna i partiet såsom hon själv (se också kritiken från Ruzica Vukadin, Rebecca Lernesjö, Johanna Carlsson i förra VB; se också Stefan Arvidssons kritik i VB 37).

I december förklarar KSS sitt motiv till varför hon stämplar de som tycker annorlunda för att vilja sätta dit partistylelsen och riksdagsgruppen. "I partidistriktet har striden gällt vem

som ska vara kongressombud, men en rejäl diskussion om vilken väg vänsterpartiet ska välja inför framtiden har det inte varit. Eller så har den förts i slutna sällskap och inte vänt sig till alla vänsterpartister i Skåne, t ex via Menander."

För alla oss som läst senaste nummer av Menander så vet vi att de slutna rum som KSS refererar till faktiskt existerade - den s.k. alternativa listan. Där fördes en argumentationslinje snarlik den KSS för i VB.

KSS blir direkt olustig när hon påstår att "När gruppens förslag skrevs ner kopierades papperet så att det räckte exakt till ombuden." För det första är det inte sant. För det andra fick KSS genom en av oss från Lund tillgång till alla ändringsförslag som Skånedlegationen diskuterat igenom innan kongressen. Trots att KSS hade tillgång till dessa papper så påstår hon på allvar att Skånedlegationen "hörde alltså till förlorarna". Faktum är att det troligen inte finns någon de-

legation som har fått igenom så många ändringar av valplattformen. Skånedlegationen drev igenom en ideologisk skärpning i relation till klassperspektivet. I en valplattform som helt saknade ett antirasistiskt perspektiv lyckades Skåneombuden få in ett antal betydande skrivningar. Skånedlegationen fick också igenom ändringar när det gäller arbetsmarknadspolitik, kulturpolitik, kamp mot ekonomisk brottslighet etc.

Det är korrekt att en övervägande majoritet av skånedlegationen röstade för villkor för regeringsmedverkan - ett förslag som röstades ned. En anledning till detta var att såväl Lars Ohly (*partistylelsens föredragande*) som Gudrun Schyman förklarade tydligt för alla på kongressen: Vänsterpartiet kommer inte att medverka i en regering som för en utrikespolitik av det slag som dagens socialdemokratiska regering för. Därför framstår KSS som en förlorare när hon i senaste numret av VB känner ett behov av att markera mot partiled-

ningen. Det är olyckligt att riksdagsledamoten KSS mindre än en månad efter kongressen slirar om regeringsmedverkan.

Karin Svensson Smith var missnöjd med Skånedlegationen eftersom den i mångt och mycket gjorde andra politiska prioriteringar. Skånedlegationen fick igenom många av dessa men långt ifrån alla. Att som KSS försöka koka ihop en mycket snedvriden historia med flera påståenden som inte är korrekta och med ett antal tendentiösa historier säger med stor sannolikhet mer om KSS än om vad som hände på kongressen. Skånedlegationen kan med stolthet säga att vi var med i att utarbeta valplattformen - en valplattform som uttrycker våra övergripande målsättningar om socialism, feminism och antirasism.

Anders Neergaard
Suppleant och ombud på partikongressen

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Prenumerationsavgiften 200:-/år insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Gunnar Stensson. Sättning och lay-out VB-red. på Vänsterpartiet, Svartbrödersg. 3. måndagar efter kl 19. Tel 046-13 82 13, e-post se redaktionsrutan nedan. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, el. använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning.
Vid definitiv adress-
ändring sänds tidningen
i retur till Veckobladet.

Linda Svensson: Jag är felciterad!

I förra numret av Veckobladet skriver Karin Svensson Smith i en artikel, att jag framfört åsikten att vi inte ska samarbeta med socialdemokraterna utan låta dem vända sig till de övriga borgerliga partierna.

Detta är en åsikt jag aldrig framfört, och märkligt hade det väl varit om man som vänsterpartist hade en sådan uppfattning.

Min inställning är att SAP är en naturlig samarbetspartner, som varandes ett arbetarrörelseparti. Det är (v)är uppgift att förhandla, och konkret driva på utvecklingen i socialistisk riktning. Alldeles för många människor – både inom och utom vårt lands gränser – är drabbade av arbetslöshet, maktlöshet, diskriminering, ekonomiska problem osv. för att vi ska kunna förneka hur verkligheten ser ut. Varje genomdriven rättvisereform är en värdefull lön för allt det politiska arbete (v)i gör i form av organisering, opinionsbildning, studier och parlamentariskt arbete!

Missriktade uppgörelser

Ibland hamnar (v)i dock i den situationen att de uppgörelser vi gör inte innebär någon rättvisereform, och där det vi lyckas få igenom (kanske mer pengar till kommunerna) inte vägs upp av vad (v)i som parti får försaka av vår politik. Ett exempel är lönebildningsuppgörelsen, där ju sedan kongressen i efterhand också fördömde och bl.a. menade att försämringar i arbetsrätten var oacceptabelt för oss att gå med på. När det blir på det viset, så är jag mycket bestämd i att (v)i faktiskt kan gå ifrån förhandlingsrummet utan en överenskomelse.

Citytunneluppgörelsen är ett annat sådant exempel. Inom kommunalpolitiken kan vi se samma sak, där de i Malmö allt som oftast inte låtsas om att våra representanter finns. Det finns alltså situationer då jag tycker det är bättre att sossarna får ta hjälp av dem som vill ha samma utveckling, istället för att låta oss legitimera en högervändning av politiken. Privati-

seringar, EMU-anpassning och försäkringssystem är inte Vänsterpartiets politik, och jag har svårt att se vad vi skulle vinna på att ägna oss åt sådant.

Sällan enkelt

Jag är väl införstådd i, att det många gånger är svårt att göra avvägningarna. Ofta handlar det ju om att vi vet att det blir värre om sossarna gör upp med högern istället. Vem vill väl att det ska bli sämre än nödvändigt? Men faktum är, att acceptans av försämringar för att rädda lite, ofta bara leder till misstroende mot politiker, att vi understöder högerpolitiken genom att ge den legitimitet och att skillnaderna mellan oss och sossarna blir än luddigare. Kortsiktigt kan det ibland kosta att säga nej till en dålig uppgörelse, men i längden är det precis det som vi kommer att vinna på.

Framför allt ser jag det som varje partistyrrelse- och riksdagsledamots uppgift att hela tiden bolla mot distrikt och lokalavdelningar, och ta till sig vad partikamraterna tycker. Det är ju djupt olyckligt när en kongress i efterhand måste visa sitt missnöje, så som var fallet på kongressen i Växjö (år 2000). Jag har alltså aldrig uttalat åsikten, att vi helt ska bryta med sossarna som i exempelvis Malmö!

Äropå kongressen

Vidare vill jag bara säga att jag har en helt annan bild av både kongressen och Skånedelationen, än den som Svensson Smith gett uttryck för i Veckobladet. Eftersom jag var delegationsledare, så undrar jag ju lite hur jag skulle lyckats manipulera en hel delegation bestående av starka och kunniga viljor? Viljor som för övrigt inte heller gick ihop i varje fråga, så som Svensson Smith hävdar.

Oavsett att en del var på sin första kongress, så var det ingen som inte kunde göra sina egna politiska analyser och ta ställning. Stämningen i vår delegation var god, vi hade kul och jag tror inte att någon kände sig tvingad att agera i samklang med fastslagen delegationslinje om man inte höll med den.

Att bara delegationen fick yttra sig på våra möten beror på erfarenheten att rutinerade snackare (som t.ex. riksdagsledamöter) är med på mötena och tar ett stort utrymme. Detta fast de ju

inte är valda att representera distriktet på kongressen.

Delegationsmötena är alltid under stor tidspress på kongressen, och begränsad yttranderätt till trots så hann vi ändå inte tala om allt vi ville. Trist att Karin Svensson Smith ska misstänkliggöra en sådan sak, när det inte var konstigare än att vi ville ge alla våra ombud maximal chans att faktiskt komma till tals! Och inte var vi i opposition med övriga kongressen, jag anser att Skåne fick igenom en hel del. Detta har dock andra rapporterat om i Veckobladet.

LINDA SVENSSON, (V) MALMÖ

Film är bäst på KINO

Den progressiva filmstaden i Lund heter KINO/SÖDRAN och har tre salonger: 2 på Kyrkogatan 3 och en på Mejeriet (Södran).

Under vintern har KINO kört två "dogmafilmer" danska förstås och en "Shortcut"-inspirerad franskrulle, 2 timmar lång: "Amelie från Montmartre". En infallsrik bagatell, väl värd 75:- (60:- pens./ungd.).

En sång för Viveka och Sven

Här en del av den kommande repertoaren: "Det finns bara en Jimmy Grumble" (1/2) "Under sanden" (22/2), "Kandahar" (1/3). Woody Allen o. Tracey Ullman i "Småttjuvar emellan" (8/3), "101 Reykjavik" 22/3, "En sång för Martin" går för fulla hus en vecka till. Passa på, (men ta med snyftduk).

Fet lördagsgrädde på Mejeriet: kl 14.00

1/2, Jazzbrunch för 50 spann med Cennet Jönsson 4
9/2, "Yiddisch N'jazz" med Rebecca Gordon
16/2, Windemo-Rundqvist Quartet.

Thats all folks

Ulf Nymarks brev forts fr sid 1

tvåfiliga rondeller där bilarna kör forare är det sämre, och vid Mobilia ska en sån rondell byggas om efter en olycka.

– För synskadade innebär rondellerna ett problem. De har inte lika lätt att orientera sig som i en vanligt gatukorsning. En lösning kunde vara att lägga avvikande beläggning så att man kunde känna sig fram. Också de synskadades riksförbund har påpekat problemet.

Upplevelse av otrygghet

– Korsningen Kävlingevägen/Kung Oskars väg har flera klagat på men jag känner inte till några olyckor där. Det kan hända att den är säker även om den inte upplevs så. Men den upplevda tryggheten är viktig för att folk ska våga cykla, så det finns anledning att uppmärksamma kritiken.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITIK
Måndag 4/2 kl. 19.00 möte på partilokalen. Rapporter: årsmötet m.m.

VÄNSTERPARTIET

Lund årsmöte Lö 2/2 kl 10 - 17 på Gernadtska lyckans dagcentral Helgeandsg. 7
Glöm inte den kurdiska manifestationen i morgon, lördag på Stortorget i Lund kl 13- 14, ta med marschaller.

UNG VÄNSTER

Inte heller Ung Vänster glömmer den kurdiska manifestationen förstås!

RÖDA KAPELLET

Sö 3.2 kl 18.45 Rep med Joakim. Vi fortsätter med tonsättningar o. arr. av Håkan Carlsson. Dessutom rep inför spelning lö 16 el sö 17/2 vid V Skånes årskonferens i KF-salen, Stadshallen i Lund vid 10-tiden, en av dagarna. Repertoar: 257 (Papirozen) o. 262 Mot (Rött Ljus) Ta också med 290, 296, 297, 298 a,b,c., 334 samt 397 (Praeludium. Obs! RK årsmöte 10/2 18.00 1/2 sista anm-dag till Bulgarien!

VECKOBLADET

Detta VB gjordes av:
Rune Liljekvist o Gunnar Sandin
Redaktör för nästa nr:
Gunnar Sandin

Manus sänds per post till:
Veckobladet, Svartbröders-g 3,
223 50 Lund. Månd. senast 18.00
Manus mottages som e-mail:
vp@lund.mail.telia.com
e. 3,5" diskett. Obs! RTF-format. Meddela längre manus.

Tel./mail till redaktörerna:

Rune Liljekvist 046-211 50 69
rune.liljekvist@telia.com

Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning eller prenumerationsärendet ring:
Cecilia på expen: 046-13 82 13
Ärexpen obemannad lämna meddelande till telefonsvararen.

Röda Kapellet's hemsida:
<http://stop.at/RodaKapellet>